

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos

Dobay János.

A lap szellemi részét illető közlemények, úgy a hirdetések és előfizetési pénzek a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.

Kiadó hivatal: Kézdi-Vásárhelyt a Turóczy László könyvkereskedésében hová hirdetések és előfizetési pénzek szintén küldhetők.

Parlamentari műveltség.

A közönséges életben azt tartjuk a legműveltebb embernek, ki legjobban tud uralkodni magán, vagy is a valódi műveltségnek a tudáson, széles ismeretkörön s általános társadalmi szabályok betartásán kívül, elengedhetlen feltétele ama bizonyos erkölcsi erő, mely arra képesít, hogy a bennünk forrongó indulatokat megzabolázza, cselekedeteinket a józan észnek tudjuk alárendelni. A műveltséget imiggy definiálva, sajnálattal kell tapasztalnunk, hogy a magyar országgyűlés ellenzéke nem nagyon műveli ezen szép társadalmi erényt.

Mi magyarok mindig büszkék voltunk arra, hogy az egész művelt világ mindig magas véleményét táplálta a mi parlamentünkről s ha a külföld egyéb jót nem tudott rólunk mondani, de azt mindig elismerte, hogy országgyűlési tanácskozásaink higgadtak, méltóságteljesek s magas színvonalon állók. És most azt a jó hírnevünket is kezdjük elpusztítani.

Mult kedden, midőn a hírhedt nyitrai választás került szóba — olyan ülése volt a képviselőháznak, hogy biz az az osztrák tartományi gyűlésekbe is beillett volna.

A képviselőház, a nyitrai választási elnök Tarnóczy Gusztáv viselt dolgait tárgyalta s miután az elnök elég tapintatlan volt a karzaton megjeleni, ez olyan eseményeket provokált, minőkre a mi parlamentünk életében példának nincsen.

Mi nem akarjuk azt állítani, hogy ez a híres választás egészen törvényesen folyt le, mert úgy látszik, hogy ott bizony történtek inkorrekt dolgok, mik ellenzéki szemüvegen át nézve „hallatlan erőszakosságokká” nőttek ki magukat, de azt is tudjuk, hogy bármi történt is, ezért a kormányt, szabadelvű pártot, vagy magát Latkóczy államtitkárt a kormánypárt jelöltjét felelőssé tenni nem lehet, azt meg egész határozottan állíthatjuk, hogy az amodor, melylyel a felízgatott ellenzéki képviselők a jelenlevő Tarnóczy Gusztáv elnökkel elbántak, minden kritikán alól áll. Ezek a kifejezések „Gazember! Dobják ki!” stb. nem parlamentbe valók. Így szidni valakit, határozott gyávaság, mert az országházban a képviselők beszélhetnek, de a karzati publikum hallgat s midőn egy csoport ember egy másikat szidalmaz, ki ezért magának elégtételt nem vehet, az bizony a lo-

gas felfogás szerint gyávaságot követ el, épen mintha egy felbujtott tömeg, erejével visszaélve, egy védtelen embert megkövez. Az ellenzéki képviselő urak felháborodása lehet igen jogos, de az a mód, melylyel a megsértett alkotmányosságnak elégtételt szereztek, épen nem művelt emberekhez való eljárás volt s mi azt hisszük, hogy a lovasias magyar közvélemény bizonyosan jobban megbotráncozott magán az elégtétel vevésén, mint a választási visszaéléseken.

O.

A hét története.

A szabadelvű párt báró Podmaniczky Frigyes elnöklete alatt a főrendiházi tárgyalások eredményére vonatkozólag kijelentette, hogy a zsidó vallásról szóló törvényjavaslat változatlanul küldessék vissza a főrendekhez, a vallás szabad gyakorlatáról szóló törvényjavaslat harmadik fejezetének kihagyása által az elvek integritását megsértettnek látja s a törvényjavaslatban letett elveket a kormány teljes mértékben fenntartja s érvényre juttatni kívánja.

A képviselőházi üléseket a nyitrai választások utójátékai nagyon zajosakká varázsolták, a mi ugyan egy kis változatosság az eddigi aluszékony és zibbadt hangulatban, de az ilyen változatosságban sincs semmi köztűz! Itt nem az ellenzék történetes kifakadásairól, hanem szándé-

kos és rendszeres inzultusokról írunk a lapok, mert mióta a nyitrai választás szőnyegen van, nem szűnnek a Házban a trágárnál-trágárabb szitkozódások, melyek csorbát ejtenek a magyar parlamentarizmus méltóságán s a szégyen és harag pírját kergetik a féltékeny és önértékes hazafiak arczába.

Ha az igen tisztelt honatyák a megkezdett uton tovább is így haladnak: ma holnap az ököljog nyer honosságot parlamentünkben s divattá válik az az elv, hogy „hanem nyersz okokkal: vágj közbe bátran somfabotokkal.

Vajjon a külföld miként vélekedik mindezekről?

Amerika halad, ez már tény, s bizonyítja az is, hogy az Eifel tornyot fejjel lefelé akarja a föld gyomrába beágyazni. A fényképezés is halad hihetetlen gyorsasággal — természetesen Amerikában. — Edizon egy olyan fényképező készüléket talált fel, mely az embert percenkint sok ezerszeresen fényképezi le s az illetőnek mozgásait, taglejtéseit arczjátékát s még hangját is híven visszaadja! Érdekes lenne ezzel főszerkesztőnket megörökíteni, mikor a Székelyföld „megreturozott” számaint forgatgatja s az olvasó közönség lelkesületlenségén morfondírozik.

Rose Pompon, a ki a széles világon legszobban tánczolta a kánkánt, Bongivali birtokán meghalt. Pályafutása röviden ez: 16 éves korában lett egy kőműves felesége, nagyon szép volt, még szebben tánczolt, beállott tánczosnőnek, korecsolyázni nem tudott s a sikamlós pályán elbukott, de azért nem törte ki a nyakát, hanem egy herceggel megszökött, aki tőle szintén megszökött s e fölötti bánatában beállott nevelőnőnek, a

TÁRCZA.

Virágból könyg.

Minden költőben — nem a pénz-költőkről beszélünk, hanem a valódi költőkről, kiknek épen az elkölteni való pénzük a legkevesebb — felforrtan a vér e czím olvasásán, hiszen ők épen az ellenkezőjét mondják és vallják t. i., hogy „könyvből virág fakad.”

Bizonyosan sokan ismerik olvasóink közül az Agave nevű dísz-növényt, melynek hazája Mexikó, azonban növénykertekben és nagyobb szabású virágházakban nálunk is tenyésztik: itt azonban csak minden 40—60 év alatt egyszer jut virágzásra, míg ős hazájában a kedvezőbb klíma jótékony hatása alatt minden 6—10 évben hoz egy példány 3000—4000 harangalakú, mézédés, illatos virágot

s ilyenkor pár hét alatt 12 méter magasságig emelkedő sudarat hajt, mely mellékágaival együtt a hatalmas virágkorona tartójául szolgál. Mi csak gyönyörködni tudunk e ritka támenyben, míg Mexikóban praktikus hasznát veszik, s a bennlakók a belőle nyert nagymennyiségű nedvből készült nemzeti itallal, az ugynevezett Pulque-val üzik el a fejük fölött gomolygó gondterhes felbőket.

Ugyanis virágzás korában, midőn a növény hajtani készül, levágják annak csuesbimbóját annyira, hogy a csonkban mintegy fél méter átmérőjű üst keletkezzék s a mi most következik éppen az hazudolja meg a költők előbbi állítását, — hogy „Könyvből virág fakad”, mert itt a valóságban megfordítva történik. Tudniillik a virágzástól eltiltott növény elvesztett virágzata fölött érzett fájdalmában teljes 6 hónapra keresztül ontja könyeit s ez idő alatt egy virág körülbelül 2000

kilogrammnyi nedvet termel. E nedvből készül aztán a híres mexikói Pulque, mely képes rózsás kedvű varázsolni az emberek bánatát. Így áll tehát elé egy felfordult világ, melyben a virág busul, sűrű könyvekben ontja ki bánatát, az embör pedig a könyvekkel vig kedélyt s rózsás álmokat terem magának, no meg egy kis kattenjammert is, de erről a jó mexikóiak bőlesen hallgatnak!

Természetesen e sorok olvasására egyik-másik lelkében kételyek merülnek fel s egyes megkapott hívőkben feltámad a kérdés: „hol van e hatalmas erőnek a forrása, honnan vette a növény a gyors és nagyszerű kifejlődéshez szükséges képességet, az anyagot és erőt?”

Pedig egy kis gondolkodás után nem is oly nehéz ekérdés megoldása, mint a minőnek első pillanatra látszik.

Mexikóban az agave csak 6—10 év alatt jut el virágzási korába, míg

nálunk erre 40—60 év szükségeltetik. E nagy különbség a két hely éghajlati s klimatikus viszonyaiban leli magyarázatát, a mi természetes is, mert mindenki tudhatja, hogy a délszaki flóra a forró égőv alatt határtalanul bujában tenyészik, mint nálunk.

Az egyik virágzás után a bekövetkező virágzásig eltelt évek és évtizedek esőndes munkájába kerül az, míg az agave töve és levelei összegyűjtögetik a hatalmas termeléshez megkívánt anyagot és megfelelő alakot adhatnak ama csirának, melyből aztán hirtelen a virágzás előtt, a belső erőktől hajtva a pompás virágot s ennek megsemmisítése esetén ama nagy mennyiségű növényi nedv létrejön.

Dr. Bardócz.

honnan eltovábbított s ismét táncolt, miközben megvénült s azzal vigasztalta magát, hogy volt ő már fiatal is, meg szép is. Most alkuszik Szt. Péterrel, ki szintén vén legény, s igyekszik elhárítani a menyországba való jutás elé gördített akadályokat.

Kézdivásárhely város 1894. évi története.

Irtá: Bartók Károly polgármester.
(Folytatás.)

Az országgyűlési képviselő választók névjegyzéke a tanács által rendelt szabályok megtartása mellett összeállított s egy hitelesített példány a központi választmányi ülésekből Belügyminiszter ur ő nagyméltóságához felterjesztett.

Ezen névjegyzék szerint a választók száma teszen:

1. Régi jog címen . . .	273.
2. Földbirtok . . .	—
3. Házbirtok . . .	14.
4. Jövedelem . . .	249.
5. Értelmiség . . .	31.

Összesen: 567.

Az 1894. évben az újoncz előmunkálatok foganatosítása után, a sorozás következő eredményt tüntetett fel:

Az állítási lajstromba felvétel:	
a) I. korosztály . . .	60
II. korosztály . . .	27
III. korosztály . . .	18

Összesen: 105.

b) Később kipubaltatott —	
I. korosztály . . .	—
II. korosztály . . .	—
III. korosztály . . .	—

Összesen: —

c) Teljesen ismeretlen egyének névjegyzékébe felvétel:

I. korosztály . . .	3
II. korosztály . . .	2
III. korosztály . . .	3

Összesen: 8.

d) az állítási lajstromba felvett 105 egyén közül nem került sorozás alá 28 egyén, mert ezek közül 2 beállott, 12 elhalt, 1 egyén idegen sorozó járásba nyert illetőséget, 13 egyén pedig törvénytelen távol maradt, ezen törvénytelen távol levők közül tartozik:

I. korosztály . . .	5
II. korosztály . . .	4
III. korosztály . . .	4

Összesen: 13.

Fősorozás elé állított:

I. korosztály . . .	42
II. korosztály . . .	22
III. korosztály . . .	13

Összesen: 77.

Törvénytelen távol levők közül:

I. korosztály . . .	—
II. korosztály . . .	—
III. korosztály . . .	—

Összesen: —

Mindenkorra alkalmatlannak találtatott:

I. korosztály . . .	1
II. korosztály . . .	—
III. korosztály . . .	—

Összesen: 1.

Visszahelyezendőnek találtatott:

I. korosztály . . .	26
II. korosztály . . .	13
III. korosztály . . .	—

Összesen: 39.

Fegyverképtelennek találtatott:

I. korosztály . . .	1
II. korosztály . . .	5
III. korosztály . . .	11

Összesen: 17.

Besorozottak:

I. korosztály . . .	14
II. korosztály . . .	4
III. korosztály . . .	2

Összesen: 20.

A népfelkelésre kötelezett ifjak összeírásának egy példánya a népfelkelési járás parancsnokságához megküldött, más eredeti példány a mozgósítási ügyiratokhoz irattatott.

Folytatni fogjuk.

Levelezés.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A mióta Jámor Estin egyházi és Czérna szabó leveleit olvasom becses újságában, felébredt, sőt napról napra izmosodott bennem a vágy, hogy én is sorompóba lépjek a közjó érdekében. Azt gondolom, hogy ha a t. szerkesztő ur az említett kárbahágói személyek irkafirkáinak és léhaskodásainak helyet ad, akkor talán nem utasít el engem sem, a ki ugyan nem lakom Kárbahágóban, a hol azok a híres emberek, már mint Jámor Están, Czérna szabó és Móricz zsidó lopják a napot s szidják a papot; de a ki azzal a szilárd elhatározással nyulok a pennához, hogy csak olyan dolgok leírására fogom azt használni, a melyek, mint a penaforgató emberek mondani szokták, reális alappal bírnak. Ha e mellett néha a saját véleményemnek is hangot adni bátorkodom, azért előre is bocsánatot kérek.

Eddig már több levelet is írtam a t. Szerkesztő urhoz, de nem mertem elküldeni, attól tartva, hogy a t. Szerkesztő ur nem fogja érdemesnek találni a nyomdafestékre. Most végre elhatároztam magamat; a mire az szolgáltatott okot, hogy községünkben erős mozgalom indult meg a „néppárt” szervezése érdekében. Engem is annyit környékeztek már, hogy a sok kényszergetésnek alig bírtam ellentállani. De én egykönnyen nem adom be a derekam, akármilyen kecsesítő ígérekkel csábítgassanak is; mert nem ismerem ugyan a néppártot, de úgy képelem, mint egy szép maszkot. Ki tudhatja: minő rut torzkép rejlik a csinos álarc mögött? A dolog már kezdettől fogva nagyon gyanúsnak tetszett előttem, mert nem bírtam elképzelni: miért szerethették meg most egyszerűen nagyon a népet azok, akik eddig semmit sem tettek annak érdekében. Érttem aristokracziánkat (tisztelőt a kivételeknek!) és a magas klérust (no, itt nincs kivétel.) Ezeknek lehetnek, sőt vannak is közös érdekeik, de hogy ezen érdekek azonosak volnának a nép érdekeivel, azt bajosan tudnám velem elhitetni.

Sokszor hallottam, hogy: nem jó a tüzzel játszani. Főuraink és főpapjaink pedig a néppárt szervezésével most éppen ezt cselekszik — elég könnyelműen, mert megeshetik, hogy az épület meggyul és először is azokat perzseli meg, akik lángra lobbantották. Pedig aligha ezt akarják az illetők. Én legalább olyan formátsojtek, hogy csak azt a bizonyos gesztenyét akarják a néppel kikapatni

a tüzből; aztán, ha a Mór megtette kötelességét, a Mór mehet.

Igy fogom én ezt fel az én egyszerű eszemmel. Lehet, hogy tévedek, mert nem értek a politikához; de valami azt sugja nekem, hogy azok a méltóságos, meg excellenciás főpapok és mágnások nem azért szövöttek és nem azért alakítanak néppártot, hogy a szabadelvű haladást, a melynek ők mindenha ellenségei voltak, megakasszák. Most jónak látták farkánybőrbe bujni; hanem azért farkastermészetüket nem vetkeztek le.

A bagoly nem szereti a napfényt. A mi főpapjaink és mágnásaink is jól tudják, hogy ha a szabadelvű haladás napja feljő, nekik sötét oduikba kell vonulniuk; ezért követnek el mindent, hogy a haladást megátolják s hogy a tudatlanság és elnyomatás éjszakáját meghosszabbítsák. Nálunk egy pár jól megfizetett lelketlen kortésük üzi a népbolondítás szomorú mesterségét; de hála a mi népünk természetes józan eszének, ez ideig nem sokra mentek. Mindössze csak néhány elzúllott dologkerült sikerült toborzaniuk.

Ha a t. Szerkesztő ur kiadja ezen levelemt, még máskor is be fogok kopogtatni.*

Kelt Nekeresden, 1895. március 25-én.

Józán Péter, s. k.
választó-polgár.

Vadász-egyleti közlemény.

A duvadok mérgezéséről.

Köztudomású azon körülmény, hogy a „Kézdivásárhelyi és vidéki vadász-egylet” általános kimondotta a duvadakra a vetőt és az irtást nem löfegyverrel, hanem méreggel szándékozik foganatosítani. A gondolat jó, azonban ez ideig több helyen az eredmény negatív. Hogy az eszme nem új, bizonyítja egy kezeim közt levő régi kézirat, melynek tartalmát szó szerint közlöm:

„A vadász embernek kell határában a vad járatát tudni. A farkasok téli éjjeleken szoktak kijönni a vadonból éhesen és szinte úgy is térnek vissza az erdőbe. Hegyoldali vízmosásokon s hegyek orma felé futó aprós bokrokkal sűrűn benőtt völgyesekéken vonulnak ők bé nappali rejtekeik felé. Ilyen pontokat kell tehát előre tudni, ha a farkasoknak ártani akarunk. Előre szerzett gyenge malacokat (kaphatni a sertés öklénél a gyomra felbontása után, a hol faskocát hizlalnak) ketté kell vágni darabban; de előre tíz malaczavenni kell a patikába főlfont varju-szemet (Nux vomica) lisztte törve vérrrel felvedesíteni és belső oldalára kenni, azután óvatossan tüvel jó apróra őszszavarni, tiszta vízzel jól megmosván 24 óráig verbe áztatni, hogy a méreg ne érezzék és ekkor tenni a kijelölt posztókra s mindennap megvizsgálni vajjon ettek-e belőle? és a nyomon utánna menni. Probatum est.”

Ezekből láthatni, hogy a régiek is foglalkoztak a vadak mérgegeli irtásával és a rendszer nem is mondható rosszának. Mellőzve a nux vomicát, minthogy annak alcoholidja a strychnin sokkal hatékonyabb, — szerintem az eljárás a megmérgezendő husra vonatkozólag helyes; sőt helyesebb, mint a minő most követve

*) Szívesen látjuk.

Szerk.

lett, t. i. egyes darab husokba való dugdosása a strychnin capsulának, — mivel ezeket a vad, mielőtt felalná, szokása szerint egyik esücskét a fógával megfogván, megszokta rázni, különösen ha fagyos és havas, mely esetben igen könnyen kihullhat a méreg. Szabad, — és nem capsulákba rakott — méreggel a fenti irat szerint megmérgezett és összevarrt húst ha nem is képes lenyelni egyszerre, elég a méregtől áthatott husdarabból egy kis falat arra, hogy a vad elhulljon.

Ezelőtt mintegy 14 évvel magam is foglalkoztam a duvadok mérgezésével. Én a mérget apró, vérrrel töltött hurkácskákba tettem, miknek a két végét erősen összekötöttem, — mely után egy vérrrel töltött esuporba raktam és így vittem ki a vad járására, a hol szétrakvám, azt a vért is szétloosoltam. Az eredmény teljesen kielégítő volt. Nem egyszer volt eset arra, hogy a róka a felvett hurkácskát elvitte 1—2 kilométernyi távolra, ott szét harapta, s kidobta a szájából és mégis alig 10—15 lépés távolra ezen helytől elhullott, csupán attól, a mi a szájában maradt.

Nálunk, K.-Szentléleken, — ez ideig semmi eredménye nincs a mérgezésnek, a mennyiben nem mondható pár varju és egy kutya elhullása eredménynek.

Kíváncsi volna, ha a t. vadász-egylet e becses lapban közölné a mérgezés eddigi eredményét.

B. B.

Csarnok.

Jámor Están egyházi levelei a szerkesztőhöz.

LVI.

Técs Szerkesztő ur!

Mór ez zsidó esméig erőst neki bultta magát. Az arra csak úgy fityeg, mintha nem es az ő ábrázattára szabták volna, hanem csak úgy kérte volna köcsön valakitől. Kérem tőlle, hogy hát mért vagy héberkém ojan nagy búba, mire ő asztot mondá, hogy ő nem búba, hanem egy szerenésitlen regalés zsidó, ki azért bucsalkodik, mivelhogy az zsidó törvénynek esméig keresztet vetek az mélesás főrendi uraságok. — Iszeg abban nem vóna baj, ha csak keresztet vetek vóna rája, iszeg ezek az szent gorókok s püspökök magikra is vetnek keresztet, csak-hogy ők hiznak tőlle, az zsidó meg elpusztul. Hát bizony elég nagy baj az szegény zsidó náczijóra, hogy az törvényiket hátval visszaokrintották másodszor es az nagy urak, hanem három az isten igaza, harmadszor ép-pog az nyár derekára kell az tárgyalat kitűzni, s én úgy sejttem következtetni, hogy nincs az világon ojan törvény, miét az kövér püspök urak kimozdájjanak hüvös hajlékikból s az parasztos husu liberális urak fájnul megszavallják a zsidó törvényt. Csak okosan es ravaszul kell az dógot megcsinálni.

Móricz zsidó különben azval kárpálódik, hogy az főurak az zsidó náczijónak csak az néstényit kedvellik, s hütös társul es elveszik, csak-hogy pénzük legyen jó bővön; az püspök urék is szívesen elvállolják az zsidó pénzt, de maga a nemzet nem kell egyiknek sem. Az igazság bizony a vóna, hogy ha az pénz és az leány kell, kelljen az apja es, iszeg az hust es nyomtatékkal adgyák.

Kántor komám azval ügykezett vigasztalni Mórict, hogy ne bosuljon, met a mije neki nincs, asztot a zsidó törvény sem adhatja meg. S ezen az kiesésig kívül mindene vagyon, a mivel egy becsületes keresztény ember beralkodik. Azét tehátlan ne fityyenesse le az arrát, hanem hozzon egy kis bort s alkalmas módon toroljuk el az meghót zsidó törvényt.

Ugy es tettünk s Mórict zsidó mér-giben megett egy fél kiló szalonnát s egy esomó sertvés hust, csakhogy az főrendi urakat boszonthassa. Ez különben az távul levő uraknak nem ártott, de a jelenlevő Mórictnak megá-rtott, met az sok disznóhus bé-disznolyokdástól majd meghót. — De hála istennek nem hót meg, a mi-velhogy az regálás zsidót bottal sem lehet agyonútni.

Kárbahágó, Nagybőjtő 26.

Maradtam a téns szerkesztő urnak tisztelettel s becsületvel

Jámber Están,
egyházfi.

Irodalom.

Hazafias vállalkozás. A magyar sajtóban régen keltett ezikk akkora feltűnést, mint a Pesti Naplónak folyó hó 10-iki vezéreziklo, a melyben Pressensé, a hirneves francia publicista, keményen megtámadta a magyar állameszme ellen agitáló oláh izgatokat. A Pesti Napló igazán nagy szolgálatot tesz a hazának, midőn a külföldi sajtó első-rangu tekintélyeit a magyar ügy szá-mára megnyeri s kimutatja, hogy az oláh rágalmozóknak kárba vész min-den fáradságuk, mert a magyar nem-zet még egyre bírja a külföld mű-velt népeinek rokonszenvét és tisz-teletét. A Pesti Napló ez irányban rendszeres működést fejt ki s büsz-kén hivatkozhatik rá, hogy nemze-tünk nyugat népeivel való szellemi és erkölcsi kapesát már eddig is si-került mindig szorosabbá-fűznie. A Pesti Napló gazdag tartalma, a libe-ralizmus eszméiért bátran küzdő lap, a mely olvasóit nemcsak legvonzóbb módon szórakoztatja s informálja, de előfizetőit időnként oly értékes ajándékokkal is lepi meg, aminőket nem nyújt a világ egyetlen újsága sem. A Pesti Napló karácsonyi aján-déka, a ragyogó pompájú album és a csillogó korolitű művészi kivitelű két kép közfeltűnést keltett az egész országban. A Pesti Napló nemcsak a ismét még gyönyörűbb meglepe-téssel fog szolgálni előfizetőinek. A Pesti Napló reggeli és esti lapja együtt évenként tizennégy forintért rendelhető meg. Felhívjuk olvasóink figyelmét Magyarországra e legregibb, legjobb és legolcsóbb napilapjára.

Párisi Divat. Felhívjuk olvasóink figyelmét egy új divatlapra, melyet nemcsak azért mondunk újnak, mert ez évben indult meg, hanem mert több dologra nézve irányja és jellege is eltérő a többi divatlapokétól, még pedig határozottan az új lap előnyére. Címe „Párisi Divat” s Budapesten jelenik meg Légrády testvérek kiadásában. Szerkesztője Győry Ilona, a néhány évvel ezelőtt elhunyt Győry Vilmos leánya. Eddigi divatlapjaink-nál rendesen az a baj forgott fenn, hogy ha szép képeket hoztak, csak a fényűzést terjesztették, ha pedig egyszerűbbek akartak maradni, úgy szépet nyújtani is megszűntek. A

„Párisi Divat” szerencsésen egyesíti a szépnak és praktikusnak két jó tulajdonságát. All szépirodalmi, divat és kézimunka részből s mindhárom egyaránt gazdag. Nemcsak ezikk-eivel, de gyönyörű kiállítású képeivel is — melyekről érdekes azt tud-nunk, hogy párisi fényképek után készültek — előri azt, hogy olvasó-közönségét mindazzal megismertesse, a mi szépet a tetszetős elegáns izlésű párisi divat megalkotott. Előfizetési ára egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt. A Pesti Hirlap poli-tikai napilappal együtt egész évre 18 frt, félévre 9 frt, negyedévre 4 frt 50 kr. Mutatványszámot kívánatra küld a kiadóhivatal (Budapest, V. váci körút 78.)

Ujdonságok.

Kinevezés. A m. kir. pénzügy-miniszter Jaeger Nándor brassói adó-hivatali gyakornokot a székelyud-varhelyi adóhivatalhoz ideiglenes minőségű adótitkárré nevezte ki. — Az igazságügyi miniszter Simó Lőrincz gyergyó-szentmiklósi járásbíróági ir-nokot a székelykereszturi járásbíró-sághoz helyezte át.

A sorozás megkezdődött Háromszéken. Jelenleg Sepsiszentgyör-gyön foly az asszentalás; tegnap a város részéről 138 hadköteles közül előállított 79, besoroztatott 17; tá-vol maradt 49. Ma a sepsi-járásból állítják elő a hadköteleseket.

Időjárásunk. Enyhe, szép ta-vaszi napok köszöntöttek be. A hó már a sikon nagy részben elolvadt s megkezdődött az olvadás a hegyek között is. A vizek mindenütt erősen dagadnak s némely helyeken már ki is esaptak medrűkből. Szerencsére eddig még az éjjelek elég hidegek voltak, hogy a nappali olvadást el-lensúlyozzák, de ha az éjjelek enyhé-re válnak, az a roppant mennyi-ségű hó, mely a hegyeket fedi, nagy áradásokat fog előidézni.

Difteritisz. Közdivásárhelyt az utóbbi napokban ismét 2 difteritisz eset merült fel, de mindkettő gyó-gyulással végződött. Általában a szü-lők megnyugtatóra konstatalhat-juk, hogy mióta a szerrummal való beoltások gyakoroltatnak, egyetlen haláleset sem fordult elő difteritisz betegknél. Mi ezen eredményre a nagy tudósok skepticizmusával szem-ben megelégedhetünk.

Székely takarékság. Mina-pában egy vidéki földesur érkezett vasuton Közdivásárhelyre s nyomban tovább akart utazni falujába. Bement tehát egyik vendéglobbe, hogy fiak-kert fogadjon magának. A vendéglobb 3 frt 50 krt kért, de a földesur sok-nak találta. Megindult tehát az alku-dozás s hogy a dolog jobban halad-jon, egy fél liter bor is került az asz-talra, melyet egy másodi és harmad-ik is követett. Alkudozás közben megérkezett a zenekar s s ez elkez-dette huzni a régi bus magyar nótá-kat, mik az ember szeméből a köny-nyet s a zsebből a bankót kiesláják. Mikor aztán reggel felé sok liter bor elfogyott és sok bankó eluszott, sike-rült az alkut is megkötni 3 frtban. A földesur aztán azon megnyugtató érzések között utazott el, hogy még-is sikerült 50 krt megspornolni.

Kertbirtokosok figyelmébe A kertek, mezők nálunk is nem-sokára megszabadulnak a hó-kéregtől s közeledik a vetés ideje. Több ol-

dalról hozzánk érkezett tudakozódá-sokra, legjobb meggyőződésünk sze-rint, kijelentjűt, hogy a legjobb és legbiztosabb mag, vetemény és gaz-dasági magok MauthnerÖdön magke-reskedésében Bpsten kaphatók.

Egy kis statisztika. Hogy a különböző életpályák és foglalkozá-sok nagy befolyással vannak az ember élettartamára, az kétségen felül áll. A tudósok a tapasztalati adatok alapján összeállított kimutatásokban azt állítják, hogy leghosszabb életűek a papok legörvidebb életűek a színészek és a tanítók. Nekünk csak ez utóbbiak-ra nézve vannak tapasztalati adataink, melyek nagyon tanulságosak, de egy-szersmind megdöbbentők. A kézdi-vásárhelyi tanítói kör, melynek mind-össze 15—16 tagja van, 20 év óta 8 halottat számlál. Elhaltak ugyanis: Dáné, Simó, Pinta Gergely, Földes József, Barabás Mór tanítók s Kis Klára, Jancsó Mari és most legutóbb Molnár Ilona tanítónők. Megjegyzendő, hogy a nevezettek közül csupán egyetlen egy érte el a 40-ik élet, a többiugyszólván élte virágában hagyta itt e siralom völgyét. Bizony ugy lát-szik: igazuk van a tudósoknak. Az aggastyánok és a milliómosok nem a tanítói osztályból kerülnek ki. „Quem dii odere: paedagogum fecere.”

Lopás. Mult esütörtökre virradó éjszakán ismeretlen tettesek lecsa-vartak egy levélgyűjtő szekrényt a falról s a benne levő magánlevelek-kel együtt ellopták. A rendőri nyomozat mennyiben a szekrény levelek-kel együtt egyik piaczi kutban meg-találtatott, eredményre vezetett.

Egy toaszt. Gödri Ferencz S. Szentgyörgy városának aranyos tollu tudós főjegyzője József napján egy talpraesett pohárköszöntőt mondott Bartók Károly polgármesterre és a közdivásárhelyiekre. Az ékes rigmu-sokba szedett jó kívánságot elég ér-dekesnek tartjuk, hogy azt teljes szö-vegében közöljük. — A toaszt így hangzik:

Tisztelt uraim!

Ugy látom, hogy megint a vidám óra int, Rám került hát a sor ősi szokás szerint. Mert így szokott lenni már esztendő óta, Hogy a próza után az enyém a „nóta.” Régi jó világban jó nóta is volt ez, De a melyen ma már sok gyengébb is tultesz, Mert az idő halad és a „ezigány” vénül — S a ki komolyodik, attól a rim — rémül — Hanem azért mégis ily szép alkalommal Hát csak kirukkolok rossz pegazusommal, Mely bár nem arabs mén, de azért nem gebo — S kinek nekivágtat, van annak érdeme. Vagyon hasa, hája, diszes kék nadrágja, Méltóságos, uri periferiája. Kire ha ránézek, nem mondom, hogy: bendőt, De igenis látok: hét kövér esztendő! És látok egy várost, zsirósat és sárosat, Milyen Szentgyörgy nem volt sem eddig, sem mámost;

Ott a sár is arany, szorgaleom kifejtí S ősz székely polgárság nevét nem felejtí.

S ki le derék férfit — kirol szólok — látja: Hogy Ó vásárhelyi, magát elkiáltja, Mert ezer közül is, a ki vásárhelyi, Megismerszik rögtön — van „hasi” és „mellyi”

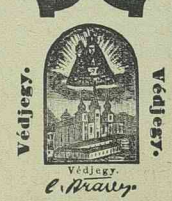
De van becsület is két annyi mint másnak, Mert zsebében mindig százaz bankók váznak, Szóval: ha nem volnék ősz sepsi-szent-györgyi, Kézdí-vásárhelyi szeretnék én lönnyni, De ha nem lehetek sem szívvél, sem testtel ... Hát: éljen Bartók Károly a nagy polgár-mester!

A közdivásárhelyi ifjuság által f. év január 19-én az 1896-ik évben Budapesti rendezendő emed-éves országos kiállításra részt vevő helyi kiállítók költségeinek részbeni fedezésére rendezett táncestélyen fel-lífoztok:

Szöcs Józsefné, Szotyori Dánielné 25—25 kr., Molnár Géza, Szotyori Dávid, Balázs Géza, Csiszár Dávid,

Mágori Bálintné, Kovács Gergely, Fazakas Balázs, Nagy Beláné, Nagy Gézáné, Keresztes József, Schnelka Adolf, Mócsi József, Gál Gáspár, Tóth Gyuláné, Benke Sándor, Paálffy István, Kupán Balázs, Szöcs János-né, Sükös Károly, ifj. Molnár Károly, Mazinger Józsefné, Péntzes Ferencz, Kapusi István, Benkő Dénesné, Bene Albert, Turóczy Albert, Ambrus Al-bert, Jancsó Lajos kereskedő, Szöcs Anna, Szabó János, Popovics An-drás, Kovács Sándor, Tóth Mihályné, Réthi Józsefné, Barabásné, Nagy Etelka, Turóczy Sándor, Jancsó Elek, Dézsi Ferencz, Molnár Mózi, Molnár Imre, Jancsó Béla, Kovács András, Jancsó Károly, Mágori Sándor, Szöcs Sámuel, Vargha Vilmos, Pál Géza, Vas Feri, Bodó József, Balázs Bertha, Vajna Károly, Benkő Farkas, Mol-nár Istvánné, Turóczy István, Hoff-mann György, Száva Dávidné, Ko-vács János, Jancsó József, Csiszár Sámuel, Jancsó Sámuel szűes, Vajda Albert, Csekme Lajos 20—20 kr. — S. Tóth Albert, Szabó Gézáné 15—15 kr. — Szöcs Mari, Benkő Sándor, Turóczy Dániel, Jancsó Béla, Ince János, Elekcs Imre, Nagy József, Szotyori Sándor, Bodó Róza, Gyórfly Lajos, Szotyori Balázs 10—10 kr. — Fogadják a nemesszívű adakozók a hazafias ezérra tett adományáikért az ifjuság hálás köszönetét. Kézdí-vásár-hely, 1895. márcz. 1. Dobay János elnök, ifj. Czimbalmos Ferencz titkár.

Hirdetések

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszertén hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és áttólanosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfútság, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorgégés, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hánys, gyomorgörös szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fojtásánál, a mennyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél ételkek és italokkal, glisták, májbajok és hámor-rhoidáknál.

Említett bajknál a **Máriaczelli gyomorcseppek** évek óta kitű-nőknék bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utatással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerüzára **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a kesztő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczelli gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Kapható: **Kovács Ferencz** gyógy-szerésznél K.-Vásárhelyt.

Csemete eladás.

Kézdí-Vásárhely város Katrosa ne-vű erdejében — közel a kászon völgyi közhöz — 150 ezer 4 éves luczfenyő csemete eladó; ezrének ára a helyszí-nén 1 frt 50 kr. E csemetekészlet ki-való fejlettségénél fogva rendkívül al-kalmas erdőbősítésre; de mivel a fa nem a nyesest és ollózást kitűnően állja s a mellett igen tömöten nő, igen ajánl-ható örökzöld, diszes, rendkívül tartós

